

fuldkommen rigtigt, en saadan Indstilling forelaa, men for at Billedet kan blive fuldstændigt, vil jeg gøre opmærksom paa, at denne Indstilling forelaa overfor Hr. Rode, som da var Indenrigsminister, og ikke overfor Rigsdagen, saa Rigsdagen kom ikke til at tage Stilling til den. Naar Hr. Rode nu siger, at dette System allerede var fremme i 1914, skulde man jo tro, at han saa ogsaa i de sidste Dage af December 1914, da den første Bekendtgørelse om Maksimalpris paa Rug blev udstedt, havde fulgt dette System. Men det var netop det, Hr. Rode ikke gjorde. Hr. Rode fulgte ikke denne Indstilling fra de 5 eller 4 Medlemmer af den overordentlige Kommission, Hr. Rode fulgte derimod 2 Medlemmer af den overordentlige Kommission, et Mindretal, der indstillede, at der skulde sættes en fast Pris, og denne faste Pris var det, som netop ikke blev sat saa højt, at man kunde inddække sig med Foderkorn. Derom vidner en Korndebat, der ca. 14 Dage efter blev ført i Folketinget, jeg tror omkring den 15. Januar 1915, under hvilken Hr. Rode som Indenrigsminister lod sig trænge til delvis at gaa med til en Ombytning for enkelte Egne i Jylland. Dette turde være et Bevis for, at den Pris, der var blevet sat, ikke var saa høj, at man kunde inddække sig derfor. Derfor kan Hr. Rode i Virkeligheden ikke staa som Fader til det System, at man skulde kunde inddække sig, men det er altsaa det, Forslaget her gaar ud paa. Jeg vil blot konstatere dette, for at Billedet kan blive fuldstændigt, at Hr. Rode ikke fulgte den Indstilling, der den Gang blev givet, og som han her har peget hen til.

Formanden: Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Martin Hansen gentog nu, hvad jeg selv har oplyst. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at det var en Indstilling fra 5 Medlemmer af den overordentlige Kommission, og gjort opmærksom paa, hvorledes den blev imødegaaet fra anden Side. Jeg sagde, at det ikke var Partiet Venstre, der havde foreslaaet Princippet, men at det var mine Meningsfæller og Socialdemokraterne, og at det var Venstre, som havde slaaet det

i Stykker (*Martin Hansen:* Nej, det var ikke Venstre). Det var Venstres Ordfører, Hr. P. Th. Nielsen, der fik det slaaet i Stykker. Thi, sagde jeg, det var ikke muligt for mig at gennemføre, hvad man havde foreslaaet, da der blev henvist til, at Landboerne ikke vilde levere Kornet ind, hvis man fastsatte Maksimalpris, idet man haabede paa en Vurderingskommissionens Fastsættelse af Prisen. Derfor fandt jeg det nødvendigt at fastsætte Maksimalprisen efter Vurderingskommissionens Forslag, for at man kunde faa fast Grund under Fødderne, noget, der kunde holde. Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger skal jeg ikke gentage hele den Debat, vi den 15. Januar 1915 havde om denne Sag; men skal kun gøre opmærksom paa, at Sagen var Genstand for langvarige Diskussioner, og der kom uhyre stærkt dokumenterede Paavisninger af, at i den største Del af Perioden kunde man faa Majs gennem Jydsk Andelsfoderstofforening til en Pris, der laa adskilligt under den fastsatte Maksimalpris. Naar jeg gik med til at levere Naturalvarer i Vestjylland, var det netop ud fra den samme Begrundelse, hvorfor jeg i Dag beklagede, at der ikke i Lovforslaget var bestemt noget om Naturalvarer til Vestjylland, fordi vi den Gang havde en Maksimalpris efter hollandsk Vægt, som gav en meget lavere Pris for vestjydsk Rug, og fordi det var godt gjort, at de vestjydske Rugdyrkere ikke med denne Pris efter den hollandske Vægt kunde faa tilstrækkelig mange Foderstofvarer. Derfor gik jeg med til Ombytningen. Det System, jeg nu har anbefalet, er altsaa i nøjeste Førtsettelse af, hvad jeg den Gang anbefalede. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at det var Venstres Ordfører — senere fortsatte han den samme Politik i Rigsdagen —, der slog den Tanke ned, som var fremsat i den overordentlige Kommission, og derved gjorde det umuligt for mig at udføre den.

Formanden: Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg tænker ikke, det er Hr. Rodes Mening at ville benægte, at dette Forslag aldrig har været fremsat her i Rigsdagen. Hr. P. Th. Nielsen, som var Med-